

Arrest

nr. 107 704 van 30 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MENS loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 11 december 2010 het Rijk binnen en diende op 11 augustus 2011 een asielaanvraag in. Op 18 maart 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de X. U werd in 1962 geboren te Mogadishu. U woonde er in de wijk Bakara. Rond uw 13e verhuisde u met uw familie naar het dorp

Golweyn. U bleef er de rest van uw leven wonen. U ging 4 jaar naar school en leerde Somalisch lezen en schrijven. In 1980 trouwde u met S. M. A. (Shekhal < Loboge). Jullie kregen 3 kinderen: Is., Ro. en Mo.. Tot de dood van uw vader in 1994, ging u met uw vader mee om goederen per vrachtwagen te transporteren tussen uw woonplaats Golweyn en de stad Jigjiga in Ethiopië. Jigjiga is ook de geboorteplaats van uw moeder en de plaats waar haar familie woont. Uw man werd later vermoord. Sinds leefde u ongehuwd samen met Se. Sa. Mo. (Reer Hamar). Samen kregen jullie 5 kinderen: De., Ah., Ub., Na. en Am.. In 2007 besloot u Somalië te verlaten vanwege de algemene onveiligheidssituatie, omdat uw partner Se. Sa. Mo. lid geworden was van Al Shabaab en u wilde doden en omdat een leider van Al Shabaab, die bevriend was met uw partner Se. Sa. Mo., met u wilde trouwen. U verliet Somalië samen met uw kinderen en reisde naar Jigjiga in Ethiopië waar u sindsdien verbleef. U liet uw kinderen achter in Jigjiga en nam in januari 2009 het vliegtuig naar Spanje. U vroeg er asiel aan, maar uw aanvraag werd direct afgewezen en u reisde verder naar Nederland. U vroeg er asiel aan onder de naam van Im. Y. H. en met 1962 als geboortejaar. Uw asielaanvraag werd begin 2010 afgewezen omdat u al in Spanje asiel gevraagd had. U bleef in Nederland wonen. Op 11 december 2010 reisde u naar België. U had er een relatie met Me. Gu. Da., een Nederlander van Somalische afkomst. U wilde met hem trouwen, maar omdat deze plannen niet doorgingen besloot u op 11 augustus 2011 om asiel aan te vragen bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een paspoort, identiteitskaart, geboorteakte, een nationaliteitsverklaring en een brief 'voor wie het aanbelangt' van de Somalische ambassade in België neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kan de bedenking gemaakt worden dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Ten eerste blijkt uit uw gehoor voor het CGVS dat uw algemene kennis van het Somalische clansysteem bijzonder beperkt is. Om te beginnen is uw kennis over uw eigen Shekhal-clan ondermaats. U verklaart tot de Loboge-subclan te horen. U kunt echter geen enkele andere subclans van de Shekhal-clan benoemen. U kunt zelfs geen enkele andere subclan van de Loboge-subclan benoemen. U stelt dat u enkel uw eigen clanlijn kent (gehoor CGVS, p.3). Wanneer gevraagd wordt om uitleg te geven over respectievelijk Reer Fiqi Omar, Aw Hassan, Aw Qudhub, Gendershe en Martile moet u telkens het antwoord schuldig blijven (gehoor CGVS, p.4). Nochtans zijn dit allen subclans van de Shekhal-clan (informatie toegevoegd aan het dossier). U geeft ook aan dat uw Loboge-subclan tot de Hawiye-clangroep behoort. U slaagt er echter niet in om andere subclans van de Hawiye-clan te benoemen. U stelt enkel dat u al van Abgal en Murursade gehoord hebt, maar u kunt geen subclans van de Abgal en de Murursade geven (gehoor CGVS, p.3). Nochtans is Hawiye één van de grootste Somalische clangroepen (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Gevraagd welke clans er in Golweyn wonen, stelt u dat dit de Shekhal en de Hawiye zijn. U specificeert niet welke subclans van de Hawiye of de Shekhal dan wel in Golweyn zouden wonen (gehoor CGVS, p.12).

U verklaart dat u van 1999 tot 2007 samenleefde met Sef Salah Mohamed en dat jullie samen 5 kinderen hebben. U weet enkel dat zijn clan Reer Hamar is. Gevraagd naar zijn subclan antwoordt u na lange tijd enkel 'de Arabieren in Mogadishu, subclan is Maqdari' (gehoor CGVS, p.5). U vertelt dat u in België gedurende 2 jaar een relatie had met de uit Somalië afkomstige Mead Guled Dahir. U stelt echter dat u niet weet wat zijn clan is en vertelt enkel dat hij van Ethiopië, Ogaden is (gehoor CGVS, p.6). Deze uitspraak wekt verbazing omdat u werd gevraagd wie de controle had over Golweyn vanaf de burgeroorlog (1991) tot u het land verliet. U stelt dat dit Inda Ade van de Hawiye-clan is. U weet niet tot welke subclan van de Hawiye-clan Inda Ade behoort (gehoor CGVS, p.13).

De vaststellingen van uw zeer gebrekkige kennis over uw eigen Shekhal-clan, de clan van uw partners en de clans in Golweyn zijn uiterst bevreemdend gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven. Ten tweede laat uw geografische kennis over uw regio van herkomst: de stad Mogadishu en het dorp Golweyn in het bijzonder en Somalië in het algemeen, te wensen over. U verklaart dat u tot uw 13e in Mogadishu woonde. U vertelt ook dat u tot 1994 ongeveer 1 keer per maand met uw vader van uw woonplaats Golweyn naar Jigjiga reisde en dat u hierbij in Mogadishu passeerde (gehoor CGVS, p. 7,8,9,12). Toch verklaart u dat u in de Bakara-wijk woonde (gehoor CGVS, p.6). Bakara is echter een

grote en bekende markt in Mogadishu, maar is geen wijk (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Wanneer u vervolgens gevraagd werd in welk wijk van Mogadishu u woonde, in welke wijken Mogadishu opgedeeld is en welke wijken van Mogadishu aan de zee liggen, moest u telkens het antwoord schuldig blijven en zei u dat u niets kent van Mogadishu (gehoor CGVS, p.6,7). Nochtans beschikt het CGVS over informatie (toegevoegd aan het dossier) waaruit blijkt dat Mogadishu opgedeeld is in 16 wijken. Dat u er woonde tot uw 13e en er later nog vaak passeerde, maar niet eens weet in welke wijk in Mogadishu u woonde en in welke wijken Mogadishu is opgedeeld, is opmerkelijk.

U verklaart verder dat u vanaf uw 13e tot uw vertrek in 2007 onafgebroken in het dorp Golweyn woonde (gehoor CGVS, p.6). U woonde met andere woorden van 1975 (gehoor CGVS, p.2,6) tot 2007, ofwel gedurende 33 jaar onafgebroken in Golweyn. Het is dan ook opmerkelijk dat u uw woonplaats Golweyn bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) situeerde in de provincie Afgoye (zie verklaring p.4 pt. 11, ingevuld bij de DVZ op 20 december 2012). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat Golweyn niet in de provincie Afgoye ligt en zelfs niet in de buurt van de stad Afgoye ligt, maar wel in de provincie Lower Shabelle, meer bepaald in het district Merka (zie informatie toegevoegd aan het dossier) en in de buurt van Shalambod, Qorioley en Merka, zoals u terecht bij het CGVS stelde (gehoor CGVS, p.7,8). Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen bij de DVZ enerzijds en uw verklaringen bij het CGVS anderzijds, ontkende u dat u bij de DVZ gezegd had dat Golweyn in Afgoye provincie ligt (gehoor CGVS, p.7). Hiermee overtuigt u niet, aangezien de vragenlijst van het CGVS u werd voorgelezen en u zich aan de hand van uw handtekening akkoord verklaarde met de inhoud ervan (verklaring DVZ, p.10).

Gevraagd naar dorpen tussen Golweyn en Mogadishu, noemt u Shalambod, Danon, El Jaale, Agaran, Jilib Marka, Marka Adey en Madina road in Mogadishu. Gevraagd naar omliggende dorpen van Golweyn zegt u dat het tussen Qorioley en Shalambod ligt. Wanneer u gevraagd wordt om meer dan 2 omliggende plaatsen te noemen, antwoordt u dat u de dorpen die u kende reeds genoemd hebt en dat Golweyn in Lower Shabelle ligt (gehoor CGVS, p.8). Gegeven het feit dat u er 33 woonde is het opvallend dat u enkel Qorioley en Shalambod als omliggende plaatsen kan noemen.

U verklaart dat Golweyn langs de rivier Shabelle ligt en dat de rivier langs de linkerkant van het dorp passeert. U verklaarde eerder dat Golweyn tussen Shalambod en Qorioley ligt. Op de vraag of de rivier Shabelle dan in de richting van Shalambod of in de richting van Qorioley ligt, blijft u antwoorden dat de rivier aan de linkerkant ligt. Na herhaalde vragen om de rivier te situeren, ofwel tussen Golweyn en Shalambod ofwel tussen Golweyn en Qorioley, blijft u enkel stellen dat de rivier aan de linkerkant ligt. Uiteindelijk antwoordt u dat de rivier richting Shalambod ligt (gehoor CGVS, p.8,12,13). Uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt echter dat Golweyn helemaal niet aan rivier Shabelle ligt. Verder ligt deze rivier in de richting van Qorioley ligt en niet in de richting van Shalambod. Uw foutieve kennis frappeert aangezien u er volgens uw verklaringen 33 jaar woonde. Het feit dat u tot 3 maal toe bleef volhouden dat de rivier aan de linkerkant lag, maar u niet wist of nu Qorioley of Shalambod aan die kant lagen, duidt ook op ingestuurde kennis in plaats van beleefde kennis. Op de vraag naar de dichtste brug over de rivier, antwoordt u dat die aan de ingang van het dorp Golweyn ligt, als je van Shalambod komt. Wanneer gepolst werd of de rivier dus aan de rand van dorp Golweyn passeert, antwoordde u na lang nadenken dat er toch geen brug is (gehoor CGVS, p.12,13).

Gevraagd naar de namen van de dichtstbijzijnde dorpen die aan de zee liggen, antwoordt u eerst dat de zee in Mogadishu is, later dat dit Madina is (gehoor CGVS, p.13). Uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt nochtans dat Golweyn dicht bij de zee ligt en dat Mogadishu allerm minst de dichtstbijzijnde plaats aan de zee is. U kent tenslotte geen namen van dorpen tussen Golweyn en Qorioley. U stelt dat er geen dorpen liggen tussen Golweyn en Shalambod. U zegt ook dat u de dorpen tussen Golweyn en Marka die u kent al genoemd hebt, namelijk toen u gevraagd werd naar de plaatsnamen tussen Golweyn en Mogadishu (gehoor CGVS, p.13). Nochtans beschikt het CGVS over informatie (toegevoegd aan het dossier) waaruit blijkt dat er tussen Golweyn enerzijds en respectievelijk Qorioley, Marka en Shalambod anderzijds verschillende dorpen liggen.

Ten derde laat uw socio-politieke kennis over uw regio van herkomst te wensen over. Er werd gevraagd wie de controle had over uw dorp Golweyn vanaf de burgeroorlog (1991) tot u het land verliet. U stelt enkel dat dit Inda'ade van de Hawiye-clan is. Wanneer gevraagd werd of er nog anderen waren, stelt u dat er ook nog Al Shabaab was en verder niemand. U vertelt dat Al Shabaab in 1995 aan de macht kwam. Wanneer u gevraagd werd of u weet wat de Unie van Islamitische rechtbanken zijn, antwoordde u dat u ervan gehoord hebt, maar er nog niet naartoe geweest bent. Er werd vervolgens gevraagd wie de controle had over de hele provincie Lower Shabelle vanaf de burgeroorlog (1991) tot u het land verliet. Opnieuw antwoordt u enkel de milities van Inda'ade (gehoor CGVS, p.13). Uw socio-politieke kennis over uw regio van herkomst is niet alleen erg summier en onvolledig. Ze is ook foutief. U situeert

de machtsovername van Al Shabaab in 1995 (gehoor CGVS, p.13), maar deze feiten vonden in de periode 2008-2009 plaats (zie informatie toegevoegd aan het dossier). U weet niet wie de Unie van Islamitische rechtbanken zijn (gehoor CGVS, p.13). Nochtans hadden zij in 2006 de controle over het hele Somalische grondgebied (zie informatie toegevoegd aan het dossier).

Daarnaast legt u meerdere tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot fundamentele elementen uit uw asielrelaas, die uw algemene geloofwaardigheid ondergraven. Eerst en vooral is er het feit dat u in Nederland asiel aanvraagde onder de naam Im. Y. H., geboren in 1969 (gehoor CGVS, p.10).

Verder verklaarde u in eerste instantie dat u uw kinderen in Somalië achtergelaten hebt (gehoor CGVS, p.5), later stelde u dan weer dat u ze in Ethiopië bij de familie van uw moeder achtergelaten hebt (gehoor CGVS, p.9). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, gaf u geen antwoord (gehoor CGVS, p.10). Daarnaast is er het feit dat u bij de DVZ verklaarde dat u nooit getrouwd geweest bent (verklaring DVZ, p. 4). Bij het CGVS verklaarde u dat u wel trouwde, namelijk met S. M. A. in 1980 (gehoor CGVS, p.4). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat de vader van uw eerste 3 kinderen overleden was (gehoor CGVS, p.4). Het feit dat uw man overleden is, is echter geen afdoende uitleg voor het feit dat u bij de DVZ aangaf dat u nooit gehuwd bent (verklaring DVZ, p. 4). Verder verklaarde u bij de DVZ dat uw laatste 5 kinderen geen vader hebben (verklaring DVZ, p. 4,6). Bij het CGVS stelde u dan weer dat S. M. A. de vader is van uw eerste 3 kinderen en Se. Sa. Mo. van uw andere 5 kinderen (gehoor CGVS, p.4,5). Wanneer u bij het CGVS geconfronteerd werd met uw opmerkelijke verklaring bij de DVZ dat verschillende van uw kinderen geen vader hebben, antwoordde u dat ze kwamen zonder gekend te zijn door de mensen (gehoor CGVS, p.5). Hiermee legt u echter niet uit waarom u de naam van hun vader niet kon noemen bij de DVZ.

Uit alle voorgaande opmerkingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier). Het feit dat u de Somalische taal spreekt doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling over de ongeloofwaardigheid van uw Somalische nationaliteit.

Evenmin kan u de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong. Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat de door u neergelegde paspoort, identiteitskaart en geboorteakte betreft, moet eerst en al opgemerkt worden dat uw verklaringen over de manier waarom u deze documenten verkregen hebt, niet geloofwaardig overkomen. U verklaart dat uw paspoort, identiteitskaart en geboorteakte opgesteld werden door de Somalische ambassade in Djibouti, op het moment dat u in Jigjiga in Ethiopië verbleef (gehoor CGVS, p.11). Wanneer u erop gewezen werd dat uw paspoort in 2010 uitgegeven werd en dat u zich volgens uw verklaringen toen al in Europa bevond (gehoor CGVS, p.9), wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat u zich toen in Nederland bevond (gehoor CGVS, p.11). Op de vraag hoe u uw paspoort, identiteitskaart en geboorteakte dan verkregen hebt in Nederland, stelde u dat uw oom uit Jigjiga naar Djibouti ging om deze documenten op te halen en het vervolgens via een koerierdienst naar u opstuurde (gehoor CGVS, p.11). Bij de DVZ verklaarde u echter dat uw broer deze documenten opvroeg bij de ambassade in Djibouti en dat hij het aan iemand gaf die het vervolgens naar Europa bracht (verklaring DVZ, p. 6). Toen u geconfronteerd werd met deze nieuwe tegenstrijdigheid, antwoordde u enkel dat u verward bent en het niet weet (gehoor CGVS, p.11). Verder is het opmerkelijk dat u verklaart dat uw geboorteakte en identiteitskaart op hetzelfde moment als uw paspoort aangemaakt werden op de Somalische ambassade in Djibouti (gehoor CGVS, p. 11,12), maar dat op uw paspoort staat dat het dateert van 2010, dat op uw identiteitskaart staat dat ze dateert van 1999 en dat op uw geboorteakte staat dat ze dateert van 1987. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, stelde u enkel dat de ambassade een fout gemaakt heeft (gehoor CGVS, p.11,12). Eveneens opmerkelijk is dat op uw paspoort staat dat Mogadishu, en niet Golweyn, uw woonplaats is. Op de neergelegde identiteitskaart staat ook dat u in Hodan in Mogadishu woont. Er wordt geen melding gemaakt van Golweyn. Rekening houdend tenslotte met het feit dat uw verklaringen over uw afkomst reeds als weinig

geloofwaardig werden beoordeeld en uit de informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, dient de waarde van deze stukken danig gerelativeerd te worden. Een identiteitsdocument kan alleen als ondersteunend element dienen indien dit in overeenstemming zou zijn met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is.

Betreffende de nationaliteitsverklaring van de Somalische ambassade in België en de verklaring in het Engels en het Nederlands van dezelfde ambassade betreffende de gewoonterechtelijke regels betreffende huwelijksleeftijd moet opgemerkt worden dat u deze documenten louter verkregen hebt op basis van persoonlijke verklaringen ten aanzien van het ambassadepersoneel (gehoor CGVS, p. 12). Rekening houdend met het feit dat uw verklaringen over uw afkomst reeds als weinig geloofwaardig werden beoordeeld en uit de informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, dient de waarde van deze stukken danig gerelativeerd te worden. Een identiteitsdocument kan alleen als ondersteunend element dienen indien dit in overeenstemming zou zijn met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Tenslotte bent u niet in het bezit van enig document dat uw reisweg zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de materiële motiveringsplicht, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoekster vermeldt tevens het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet; de schending van de rechten van de verdediging en de schending van artikel 6 EVRM.

2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in

aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. De procedure voor de commissaris-generaal is geen juridictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827).

2.6. Verzoeker voert de schending aan van artikel 6 EVRM, en stelt dat *“De verzoekende partij meent dat de redenering in het arrest SALDUZ van het EHRM, mutatis mutandis (verzoekende partij is immers niet strafrechtelijk vervolgd maar vraagt asiel aan) geldt in haar zaak, en dat dus ook haar rechten van verdediging geschonden zijn door de omstandigheid dat zij niet het recht kreeg om zich te laten bijstaan door een raadsman tijdens het korte inleidende verhoor op zetel van de DVZ, a fortiori omdat deze gezegdes nu gebruikt worden om haar de status van vluchteling te weigeren”*. Verzoeker voegt hier aan toe dat *“Indien Uw Raad het niet eens zou zijn met deze zienswijze van de verzoekende partij, verzoekt zij, alvorens de debatten verder te zetten, aangaande dit tweede middel, conform 249 EG verdrag, een prejudiciële vraag te stellen aan de Europese Hof van Justitie”*.

2.6.1. Het EHRM heeft in het arrest Maaouia van 5 oktober 2000 ondubbelzinnig gesteld dat geschillen betreffende de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied niet onder de toepassing van artikel 6.1 van het EVRM vallen. Derhalve zijn ook asielzaken uitgesloten van die verdragsbepaling. De dissenting opinion van rechter Loucaides doet geen afbreuk aan het voorgaande. Diens stelling dat alle niet-penale zaken van burgerlijke aard zijn, vindt geen steun in de tekst van artikel 6.1 en is ook achteraf niet door het Hof gevolgd. Indien alle geschillen ofwel burgerlijk ofwel penaal zouden zijn, dan zou artikel 6.1 eenvoudig op alle zaken van toepassing zijn en zou de toepassing niet expliciet beperkt zijn tot de geschillen betreffende “het vaststellen van burgerlijke rechten en verplichtingen” en “het bepalen van de gegrondheid van een strafvervolgning”. Verder heeft het EHRM zijn rechtspraak nadien meermaals bevestigd, onder meer in het arrest Mamatkulov en Askarov van 4 februari 2005. Volledigheidshalve kan erop worden gewezen dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 81/2008 van 27 mei 2008 hetzelfde standpunt inneemt en dat de vaste rechtspraak van de Raad van State in dezelfde zin is gevestigd. Vermits artikel 6.1 van het EVRM niet van toepassing is op de asielprocedure, is de voorgestelde prejudiciële vraag niet relevant voor de oplossing van het geschil en moet zij niet worden gesteld. Op grond van artikel 267 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie is het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd om bij wijze van prejudiciële beslissing een uitspraak te doen “over de uitlegging van de Verdragen” en “over de geldigheid en de uitlegging van de handelingen van de instellingen, de organen of de instanties van de Unie”. Al valt het Belgische asielrecht binnen de werkingssfeer van het gemeenschapsrecht, de vraag over de verenigbaarheid van de Belgische asielprocedure met het gemeenschapsrecht valt buiten de voornoemde bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Unie (RvS 26 maart 2013, nr. 223.003 en RvS 26 maart 2013, nr. 223.004.).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Niettegenstaande verzoekster de schending van artikel 48/3 vreemdelingenwet aanvoert, vraagt verzoekster enkel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn kernelementen in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet.

3.3. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoeksters voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien verzoekster beweert de Somalische nationaliteit te hebben, dan dient de ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld.

3.4. Aangezien verzoekster geen originele en enkel betwiste identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.5. Waar verzoekster dan ook verwijst naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Hetzelfde geldt voor prof. Abbink's beoordeling van vier andere, aan verzoeksters asielrelaas vreemde dossiers. De Raad ziet evenmin in hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak.

3.6. Verzoekster is niet ernstig waar zij doet uitschijnen dat het wel kan verwacht worden van een dossierbehandelaar, doch niet van verzoekster zelf, dat zij over een gedetailleerde kennis beschikt inzake de geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië. Verzoekster dient over deze kennis te beschikken die redelijk te verwachten is van een persoon die voorhoudt in 1962 in Somalië geboren te zijn en tot haar vlucht naar Ethiopië in 2007 – dus 45 jaar – in Somalië verbleven heeft. Verzoekster woonde tot haar 13 jaar in Mogadishu, waarna ze naar Golweyn verhuisde. Verzoekster transporteerde/expoteerde tot haar 32 jaar (1994) samen met haar vader “*een keer per maand*” (gehoor p. 7) tussen Golweyn en Jijjiga (Ethiopië), goederen die zij zelf produceerden (“*dat kwam allemaal van onze boe[r]derij*”, gehoor p. 9), waarbij zij hem tevens hielp door “*kosten calculeren van de producten, producten [bananen, limoenen, mango, papao, mais] die geëxporteerd werden*” (gehoor p. 8). Derhalve kan van verzoekster de etnografische, geografische, geschiedkundige en sociopolitieke kennis verwacht worden van een vrouw die haar jeugd in Mogadishu heeft doorgebracht en meer dan dertig jaar in Golweyn heeft gewoond waar ze actief handel dreef met het buitenland. Verzoekster genoot drie jaar lager onderwijs (vragenlijst 2.10.a), zodat zij weliswaar beperkt geschoold doch niet ongeschoold noch analfabeet is, temeer verzoekster ook zelf verklaart Somali te kunnen lezen en schrijven (gehoor p. 8). Verzoekster is aldus een volwassen gealfabetiseerde vrouw, met langdurige kennis van en ervaring in goederentransport en -export. In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, veronderstelt het plannen, onderhandelen en contracten uitvoeren een goed verstand en kan geen geloof worden gehecht aan haar beweerde “*laag intellectueel vermogen*”. Ook verzoeksters migratie naar Europa getuigt van een volgehouden zelfredzaamheid te meer nu ze manifest voldoende bekend is met de immigratiewetten om deze te trachten te omzeilen. Verzoekster woonde in Spanje en heeft met vooropgezette valse verklaringen inzake haar identiteit getracht de Nederlandse vreemdelingenwet te omzeilen. Aldus kan niet worden ingezien waarom verzoekster in de onmogelijkheid was om “*tijdens een consultatie met haar raadsman haar acht kinderen te noteren in volgorde van geboorte*”. Dat

verzoekster enkel huisvrouw was en ze voornamelijk binnenshuis leefde is strijdig met haar verklaringen. Voorts blijkt uit het administratief dossier dat "*betrokkene lijkt niet van plan om duidelijke antwoorden te geven*" (verklaring 16a), wat haar medewerkingsplicht aantast. Verzoeksters verwijzing naar een arrest van de Raad is, voor zover *überhaupt* al relevant gezien het hier een Afghaanse zaak betreft, dan ook niet van toepassing, temeer de rechtspraak van de Raad geen precedentwerking heeft.

3.6.1. Hoe dan ook indien in deze niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis heeft van alle clanstructuren en alle clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met zijn eigen clanstructuur en die van de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in het door verzoekster aangebrachte citaat van Prof. Abbink wordt gesteld ("*Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend*"). Verzoekster kan niet eenduidig zeggen of haar eigen clan nu wel of niet tot de Hawiye behoort, noch kan zij, behalve Abgal en Murusade, andere subclans van de Hawiye opnoemen, noch kent zij de subclans van dezen (gehoor p. 3), wat niet aanvaardbaar is indien zij dan toch verklaart hiervan af te stammen en daarenboven uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de Hawiye frequent voorkomen in Mogadishu en volgens haar eigen verklaringen eveneens in Golweyn. Daarbij zijn geboorte- en woonplaatsverbanden tussen personen en hun families of clans niet theoretisch maar in de eerste plaats verbonden aan kennissen, vrienden of zoals eveneens in verzoeksters geval, eventuele importeerders, directe klanten of andere handelsrelaties. Geenszins is aanvaardbaar dat verzoekster geen andere subclans van haar eigen clan Shekhal dan wel subclan Loboge kan geven, noch de andere subclans van Shekhal herkent wanneer die haar worden voorgelezen (gehoor p. 3-4). Het is niet ernstig dat verzoekster haar eigen hoofdclan, noch zijvertakkingen niet (eenduidig) kan toelichten. Verzoeksters eigen clankennis en deze van de stad waar zij is opgegroeid, blijktens de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, en van de stad waar zij meer dan dertig jaar woonde en exporteerde, blijktens haar eigen verklaringen (gehoor p. 12), is manifest ontoereikend.

3.6.2. Indien eerste verzoekster heel haar jeugd in Mogadishu en daarna meer dan dertig jaar in Golweyn heeft gewoond en "*een keer per maand*" (gehoor p. 7) goederen heeft getransporteerd naar Jigjiga, Ethiopië, dan is redelijk te verwachten dat ze uitvoerig de geografische kenmerken van haar onmiddellijke omgeving, zowel in Golweyn als tussen Golweyn en Jigjiga kan beschrijven. Verzoeksters kennis van de omliggende dorpen van Golweyn is uitermate en onaanvaardbaar beperkt (gehoor p. 8), zeker gezien haar profiel als exporteerster. Verzoekster situeerde Golweyn initieel foutief en kent geen plaatsen tussen Golweyn en Qorioley en stelt dat er "*geen dorpen tussen*" Golweyn en Shalambood zijn (gehoor p. 13), wat geenszins aanvaardbaar is. Verzoekster wijzigt haar verklaringen voortdurend, zoals inzake de brug aan de rand van het dorp en of Shalambood dan wel Qorioley langs / in de richting van de rivier ligt (gehoor p. 13). Ook wat Mogadishu betreft, kan verzoekster niet eens haar eigen district noemen, noch de wijken die rond de markt van Bakara liggen of aan de zee grenzen (gehoor p. 6-7), wat niet realistisch is indien zij daar tot haar 13 heeft gewoond, temeer verzoekster ook nadien in Mogadishu passeerde met de auto (gehoor p. 7).

3.6.3. Zeker is redelijk te verwachten dat verzoekster de opeenvolgende machthebbers, krijgsheren en rivaliserende clans kan toelichten, weet wie ze moet vrezen en hoe ze haar handel dient aan te passen. Dat verzoekster een weinig geschoolde vrouw is, doet geenszins afbreuk aan het feit dat verzoekster desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moet kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen haar eigen dorp en regio onder controle hadden. Dergelijke kennis is om veiligheidsredenen cruciaal, temeer verzoekster goederen exporteerde. Dat verzoekster meent dat Al-Shabaab in 1995 kwam, verklaart inzake de Unie van Islamitische rechtbanken (UIR) "*van gehoord, maar ben er niet naartoe geweest*", en stelt dat dat Inda'ade sinds 1991 tot nu (met uitzondering van Al Shabaab) controle heeft over Lower Shabelle, is niet ernstig in het licht van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie en kan enkel aantonen dat verzoekster niet van deze regio afkomstig is. Immers is niet aannemelijk dat volwassen mensen ernstige en gewelddadige conflicten niet herinneren indien ze werkelijk ervaren waren.

3.6.4. Verzoekster is evenmin ernstig waar zij meent dat de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden "*kleine tegenstellingen of vergetelheden*" betreffen, gezien het gaat over haar echtgenoten en/of partners, kinderen en situering van het dorp waar zij meer dan 30 jaar heeft

gewoond. Waar verzoekster meent dat *“hetgeen zij verklaarde tijdens het korte verhoor op de zetel van de DVZ, waarvan zij een in het Nederlands vertaald document ondertekende, niet tegen haar gebruikt kan worden om een negatieve asielbeslissing te motiveren nu zij op het moment van dit kort verhoor niet het recht had om zich te laten bijstaan door een raadsman die er op zou kunnen toegezien hebben dat elk gezegde correct in de Nederlandse vertaling terechtwam. Het gaat zeker niet op om te stellen dat de aanwezige tolk hiervoor instaat aangezien deze niet de belangen van de verzoekende partij nastreeft”*, kan de Raad slechts vaststellen dat dergelijke impliciete insinuaties geen grondslag vindt in het administratief dossier. De verklaringen van verzoekster, de vragenlijst en het formulier van samenstelling van familie werden verzoekster voorgelezen in het Somalisch en door haar ondertekend, waarbij zij tevens een kopie van de vragenlijst ontving. Verzoekster was aldus in de gelegenheid om naar aanleiding van deze vragenlijst of anderszins bijkomende opmerkingen te maken of correcties aan te brengen, doch heeft geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot de communicatie tussen de tolk en haarzelf. Verzoekster meldde tijdens het gehoor dat *“er was geen probleem”* tijdens het interview op de DVZ (gehoor p. 2). Bovendien werd een zeer uitgebreide lijst ingevuld over de familiesamenstelling, zodat verzoekster geenszins gehinderd kon zijn door een beperkte vraagstelling of korte tijdspanne om haar familiale gegevens grondig en correct toe te lichten. De vastgestelde tegenstrijdigheden zijn dan ook op geen enkele wijze verschoonbaar. Het staat verzoekster vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat zij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet na het ontvangen van een negatieve beslissing eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd. De tolk heeft er geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoekster werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoekster gaat er in deze eveneens aan voorbij dat de tolk hiertoe geaccrediteerd is en dat het CGVS er geen belang bij heeft geen kundige tolk aan te stellen. Verzoekster bewijst *in casu* niet het tegendeel. Verzoeksters opmerking is dus niet enkel ongegrond, maar eveneens laattijdig.

3.6.5. Verzoekster brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van theoretische, juridische en niet-toepasselijke beschouwingen over de beginselen van het vluchtelingenrecht en de rechten van de verdediging en het maken van persoonlijke vergoelijkings- en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. In deze stelt de Raad verder nog vast dat verzoekster geen verweer voert tegen de motieven in de bestreden beslissing betreffende de door haar voorgelegde documenten. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.6.6. Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat verzoeksters moeder afkomstig is van Jijjiga in Ethiopië waar haar kinderen ongehinderd verblijven. Verzoekster gaat niet in op de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing inzake de neergelegde identiteitsdocumenten. Verzoekster herhaalt ter terechtzitting haar contacten met Ethiopië van waaruit de identiteitsdocumenten werden verstuurd maar kan de manifeste inhoudelijke en vormelijke gebreken niet toelichten. Bovendien kan niet worden ingezien waarom verzoekster die gemakkelijk contact heeft met Ethiopië geen identiteitsdocumenten van haar familie neerlegt, zeker indien een deel in Ethiopië geboren is. Verzoekster gaat opnieuw manifest selectief te werk en schiet te kort in haar medewerkingsplicht.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.8. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en reikt geen andere elementen aan. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de

criteria van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Wat artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat verzoekster geen band aantoonde met Somalië. De Raad kan enkel besluiten dat verzoeksters Somalische afkomst uit de regio van Mogadishu / Golweyn niet is aangetoond en dat dientengevolge evenmin aannemelijk is gemaakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.9. Verzoekster vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoonde dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.10. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juli tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK